

Ștefan, Sinedriul și închiderea harului

Sâmbătă, 18 martie 2006

Gili Cârstea

Adus în fața Sinedriului pentru a justifica învățăturile periculoase despre sanctuar pe care le împrăștia în popor fără aprobarea conducerii, Ștefan a făcut o retrospectivă a încăpățânării cu care Israel a tratat orice solie de la Dumnezeu. Urmărea să ajungă la subiectul despre sanctuar, dar când a început să citeze Isaia 66, afirmând că "Cel Prea Înalt nu locuiește în lăcașuri făcute de mâini omenești," marele preot n-a mai putut rezista. S-a ridicat și și-a sfâșiat hainele, gest încărcat de un profund simbolism. Soarta lui Ștefan era sigilată. Mult mai grav decât atât, harul se închisese pentru Israel.

Ce ar fi dorit Ștefan să le spună, dacă nu ar fi fost întrerupt de gestul dramatic al marelui preot? Sora White menționează că în acel moment Ștefan era abia la jumătatea prezentării lui. Bineînțeles că urma partea cea mai aspră, cea mai apropiată de inima controversii, cea mai necesară în acel moment de criză: Că Șekina nu mai locuia în templul lor și că nu fusese niciodată voia lui Dumnezeu să locuiască acolo; că din milă pentru orbirea lor acceptase Domnul să fie izolat în piatra rece și mută a templului; că monumentul religiei lor era pentru El o închisoare neagră, un loc al detenției de bună voie; că slava încarcerată le asigura lor desfătarea în păcat. El dorea să le spună că venise, în sfârșit, vremea eliberării, că monumentul devenea inutil, că realitatea era nespus mai bună decât umbra. El ar fi putut să le spună că, deși au reușit să "strice" adevăratul Templu, situația nu era disperată, că poarta este încă deschisă; că privilegiul de a fi "un locaș al lui Dumnezeu prin Duhul" nu era doar pentru Mesia, ci pentru oricare dintre fiii lui Avraam care aveau credința. El dorea să le spună că "taina ascunsă timp de veacuri" (în sanctuar) care este "Hristos în voi, nădejdea slavei" era descoperită și nu trebuiau să se împotrivescă.

Dar urechile lor nu trebuiau să audă aceste lucruri. Gura lui Ștefan a fost sigilată și o dată cu ea a fost sigilată și soarta națiunii. Orbirea era asigurată, deci împotrivirea față de Duhul Sfânt putea continua. Israel nu a înțeles însemnătatea clădirii la care privea cu atâta mândrie.

Tragic, dar adevăratul Templu devenea în acest moment piatra de poticnire și stânca de cădere pentru copiii lui Avraam.

Are experiența lor tristă vreo însemnătate pentru noi, astăzi? Avem și noi sanctuarul nostru, cu tensiunile și agitația lui. Avem și mărturiile unui Moise modern. Vedem noi în

sanctuarul nostru o simplă umbră a umbrei, bucuroși că avem un Mijlocitor care ne “acoperă” desfătarea în păcat? Suntem noi dispuși, ca și ei, să lăudăm un Dumnezeu închis, de dragul nostru, în Sfânta Sfințelor mai bine de 150 de ani, fără să facem nimic spre a-L elibera?

Cum am reacționa noi dacă s-ar ridica cineva în poporul nostru și ar declara, cu Scriptura în mână, că sanctuarul ceresc este și el tot un simbol, ca și cel pământesc, despre înaltul privilegiu al ființelor create de a fi o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul? Ne-am lăsa și noi cuprinși de furia clericală a lui Caiafa, care nu concepea o asemenea sucire a Scripturii?

Saul prigonitorul a devenit apostolul Pavel doar datorită faptului că a reușit să considere toată teologia lui drept un gunoi, înțelegând valoarea inestimabilă a realității despre sanctuar descoperită în Hristos. Ce ocazie fenomenală pierduse! Templul lui Dumnezeu fusese în mijlocul bisericii timp de peste trei ani, iar el nici nu bănuise. Își pierduse timpul cu filosofia neputincioasă a școlilor de teologie, în timp ce niște pescari patetici vorbeau, învățau și lucrau cu Templul lui Dumnezeu.

Provocarea din fața noastră este la fel de mare. Criza din marea controversă este gata să atingă apogeul, iar Dumnezeu nu poate să ofere poporului Său binecuvântarea zilei ispășirii finale din lipsa unei minime informări, subiectul lipsind cu desăvârșire de pe lista de priorități a Miresei Sale. O confruntare gen Ștefan-Sinedriu ar putea fi benefică pentru câteva suflete sincere, dar ea se va dovedi devastatoare pentru biserică. Va marca închiderea harului pentru acest popor.